

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 21 ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εξ Αίγινης, 21 Ιουλίου.

Τὴν 17 τοῦ ἐνεστῶτος πηλὰ πρῶτ' ἀνηγγέλλθη εἰς Πόρον ἐμφάνισις τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας Ἑλένης, καὶ πρὸς τὸ μισθόμεριον εἶχεν ἀράξει ἔμπροσθεν τοῦ λιμένος. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀναψευταμένην, ἐσήμαινε κατὰ τὸ σύνθηρες ὅτι ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης εὐρίσκειτο ἐν αὐτῇ. Τῷντι μετὰ τὸ γεῦμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀποδὰς ἐκ τοῦ πλοίου εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ἔλαβεν ἐκτεταμένην συνέντευξιν μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

Ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Πόρου τὴν 15 τοῦ παρελθόντος μηνός· ἦτο δὲ τότε ἐπὶ τοῦ δίκροτου Βάρσπιτ. Αἱ λεπτομέρειαι, τὰς ὁποίας ἠδυνήθημεν νὰ συναθροίσωμεν περὶ τῆς περιηγήσεως, τὴν ὁποίαν ἤδη ἔκαμεν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο, ἐμποροῦν νὰ ἠδύνωσι τοὺς ἀναγνώστας μας, καὶ σπεύδωμεν νὰ τὰς κοινοποιήσωμεν εἰς αὐτούς.

Ἀναχωρήσας ἐκ Πόρου ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ὑπῆγεν εἰς Ναύπλιον, ὅπου ἔμεινε μίαν μόνην ἡμέραν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη εἰς τὸ νὰ δεχθῇ τινας, καὶ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τοῦ Τμήματος τῆς Ἀργολίδος, καθὼς καὶ μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῶν φρουρῶν τοῦ αὐτοῦ Τμήματος.

Τὴν 18 Ἰουνίου τὸ ἑσπέρας τὸ Βάρσπιτ ἔρριψε τὴν ἄγκυραν ἔμπροσθεν τῆς Μονεμβασίας. Ἐφθασαν δὲ ἐκεῖ καὶ τὸ Γαλλικὸν δίκροτον ὁ Σκιπίων καὶ ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Ἑλένη. Τὴν ἑσπέρην ὁ Κυβερνήτης ἀπέδωκε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀφοῦ ἤκουσεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν Δίαν μυσταγωγίαν, ὑπῆγεν εἰς τὸ φρεῦριον, καὶ ἔδωκε ὅλας τὰς διαταγὰς τὰς περὶ τὴν ἀλλαγὴν τῆς φρουρᾶς. Ἡ φρουρὰ ἐκείνη σύγκειται κατὰ τὸ παρὸν ἐκ Φαρριανῶν διοικουμένων παρὰ τοῦ Καπετὰν Κανάρη. Ὁ γενναῖος οὗτος Καπετάνος ἔχει περιπλέον καὶ τὴν δικήν του μιᾶς γολέττας προσδιορισμένης εἰς τήρησιν τῆς ἐνταξίας τῶν παραλίων ἀπὸ Μονεμβασίας μέχρι τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρῶν.

Τὴν 20 Ἰουνίου τὸ Βάρσπιτ ἐξηκολούθησε τὸν πλοῦν πρὸς τὴν Μοθώνην. Εἰς τὰ ἀνοικτὰ δὲ τούτου τοῦ φρευρίου κατὰ τὴν 23 ἀπῆντησε τὸ δίκροτον Κογκεράντην φέρων τὸν Ναύαρχον Δερινγὴν. Μετ' ὀλίγον ἔφθασε τὸ Ἀζόφ μετὰ τὸν Ὑποναύαρχον κόμητα Ἐυδῆνον, καθὼς καὶ ὁ Ὠκεανὸς μετὰ τὸν Κύριον Κάμπωλ, Μοιράρχην τῆς Βρετανικῆς Α. Μ. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Κυβερνήτης ἔλαβε μίαν συνέντευξιν μετὰ τοὺς δύο ταύτους

Ναύαρχους καὶ μετὰ τὸν Μοιράρχην Κάμπωλ.

Τὴν 24 Ἰουνίου οἱ δύο Ναύαρχοι, καθὼς καὶ ὁ Μοιράρχης Κάμπωλ καὶ ὁ Καπετὰν Πάρκερ, ἀπέδωκαν εἰς Μοθώνην, καὶ συνωμίλησαν μετὰ τοῦ Ἰσραήμ πασα.

Ὁ Ναύαρχος Δερινγὴς ἀνεχώρησε τὴν ἑσπέρην εἰς Κέρκυραν, ὁ δὲ Ῥώσος Ναύαρχος, καθὼς καὶ ὁ Καπ. Πάρκερ, ἐξηκολούθησαν τὸν πλοῦν πρὸς τὴν Ζάκυνθον, ὅπου ἔφθασαν τὴν 26 Ἰουνίου. Εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἔβρον τὸν Ναύαρχον Κοδριγκτῶνα. Ὁ Κυβερνήτης ἔλαβε μετὰ τοῦ Ναύαρχου τούτου ἐκτεταμένην συνομιλίαν ἐν τῷ Καθαρητρίῳ τῆς Ζακύνθου τὴν 27 Ἰουνίου.

Τὴν 28 Ἰουνίου ὁ Κυβερνήτης μετέβη εἰς τὸ δίκροτον Ἀζόφ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἔφθασε τὴν ἑσπέρην.

Τὸ Ἀζόφ προσωρμίσθη εἰς τὸν λιμένα τῶν Μητικῶν ἔμπροσθεν τῆς Κανδήλας. Εἰς τὴν Κανδήλαν εὐρίσκειτο κατεστρατοπεδευμένων τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Τσουρὲς στράτευμα. Ὁ Κυβερνήτης ὑπῆγεν ἐκεῖ, καὶ ἔμεινε ἕως εἰς τὴν 3 τοῦ Ἰουλίου, διερχόμενος τὸν τόπον, καὶ ἐνασχολούμενος εἰς τὰ περὶ τὸ στράτευμα.

Τὴν 3 Ἰουλίου ἐπέβη εἰς ἓν τῶν μυστικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στολίσκου καὶ ὑπῆγεν εἰς Κάλαμον. Ἐλαβε δὲ εἰς τὸ Καθαρητρίον ταύτης τῆς νήσου συνομιλίαν μετὰ τοῦ Διοικητοῦ Καπ. Μανδουλεῆ. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἀνεδέχθη εὐχαριστῶς τὴν φροντίδα νὰ προμηθεύῃ ἄρτον εἰς τὰς πολυαριθμοὺς οἰκογενεῖας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος τὰς εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην εὐρισκόμενας καὶ ὑποφερούσας τὴν πλέον φρικτὴν ταλαιπωρίαν. Ἐλαβε δὲ ἐπὶ τοῦτο ὁ Καπ. Μανδουλεῆς τὴν ποσότητα 25 χιλιάδων γροσίων Τουρκικῶν, καὶ εὐαρεστήθη νὰ ὑποσχεθῇ εἰς τὸν Κυβερνήτην ὅτι θέλει στείλει πρὸς αὐτὸν ἐντὸς ὀλίγου τὸν ὀνοματικὸν κατάλογον τῶν οἰκογενειῶν, εἰς τὰς ὁποίας θέλει διαμοιρασθῇ αὐτὴ ἡ βοήθεια.

Ἐκ Κάλαμου ὁ Κυβερνήτης ὑπῆγεν εἰς Δραγαμέστον, καὶ ἔπειτα ἐξηκολούθησε τὸν πλοῦν του ἐπὶ τοῦ Ἀζόφ ἕως εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον. Τὴν 8 Ἰουλίου ἀπέδωκε εἰς Ἀρμενὸν, καὶ ἐπέρασεν ἐκεῖ μέρος τῆς ἡμέρας. Τὴν δὲ 9 ἀποχαιρετήσας τὸν Ναύαρχον Κόμητα Ἐυδῆνον ἐπέστρεψε πάλιν ἐκεῖ. Συνωδευμένος δὲ ἀπὸ ὀλιγαριθμοὺς ἀκολουθοῦντας διέβη διὰ τῶν ἐρειπίων τοῦ Νησοῦ καὶ τῆς Μικρομάνης καὶ ὑπῆγε νὰ περάσῃ τὴν νύκτα εἰς Φριζάλαν. Τὴν 10 ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του εἰς Λεοντάριον, ὅπου ἐπέρασε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας καὶ μέρος τῆς νυκτός.

Τὴν 11 πρὸς τὸ ἑσπέρας ἔφθασεν εἰς τὸ μέσον τῶν ἐρειπίων, ὅπου ἕως τὸν παρελθόντα φρευριακὸν μῆνα

ὑπῆρχεν ἡ Τριπολιτσά. Τὴν ἑπαύριον περιῆλθε τὰ
παλαιὰ τείχη, καὶ διήλθεν εἰς πολλὰς τῶν ὁδῶν τῶν
κατεφραγμένων ἀπὸ τὰ θραύματα τῶν οἰκιῶν, τὰς ὁποί-
ας ἐπυρρόλησεν ἡ ἐκρήμνισε διὰ τοῦ κανονίου ὁ Ἰβρα-
νός, ὅτε ἀνεχώρησεν ἀπὸ ταύτην τὴν πόλιν. Μετὰ τὸ
ἔσπασμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Κυβερνήτης ἀνεχώρησεν εἰς
ἑλαιοδόκαμπον. Τὴν 13 κατὰ τὴν 8 ὥραν τοῦ πρωῦ ἦτον
ἡ εἰς τοὺς ἀπέναντι τοῦ Ναυπλίου Μύλους, ὅπου οἱ
Λεῖδοι τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας Ἑλένης ἦλθον εἰς ἀναζή-
την, διὰ νὰ τὸν φέρουν ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ τούτου πλοίου.
Ἐμείνει δὲ εἰς αὐτὸ ἐξ αἰτίας τῆς ἐκκαθάρσεως· κατ-
ἔστη ὅμως καθεκάστην εἰς τὸ Τελωνεῖον τοῦ Ναυπλίου
ἐν τῇ ὥρᾳ, καθ' ἣν ἀπέπλευσεν εἰς Μέγαρα, ὅπου
ἔφθασε τὴν 16 τὴν ἑσπέραν.

Κατὰ τὴν εἰς τὰ ἔνδον τῆς Πελοποννήσου περιήγησιν
τοῦ ὁ Κυβερνήτης ἐπισκέφθη καταλεπτῶς διάφορα χω-
ρία, τὰ ὅποια δὲν παρίστανουν ἄλλο εἰμὴ σωροὺς κρη-
μνισμάτων. Ἐλαβε συνομιλίας ἰδιαιτέρας μετὰ τῶν δημο-
γερόντων τούτων τῶν χωρίων, καὶ συνειργάσθη μετὰ τῶν
ἑκτάτων Ἐπιτρόπων τῆς Κάτω Μεσσηνίας, τῆς Ἀρ-
καδίας καὶ τῆς Ἀργολίδος.

Τὸ πλῆθος τῶν οἰκιστῶν τῶν σωρηδὸν συρρέουσιν εἰς
Τριπολιτσάν θέλουν αἰσθανθῆ μεγίστην χαρὰν ἀναμ-
φιδόλως, βλέπουσιν ἐρχομένους μετὰ αὐτῶν καὶ παρὰ
τῶν ἑκτάτων Ἐπιτρόπων τῆς Ἀρκαδίας Κυρίῳ Α. Βλα-
χοπούλῳ, τοὺς Κυρίους Γαργῶτον Καπετάνιον τοῦ πυρο-
βολικοῦ, καὶ Σταμάτην Βούλγαρη Καπετάνιον τῆς ἀνω-
τέρας τάξεως. Οἱ δύο οὗτοι εὐδίκιμοι ἀξιωματικοὶ εἶναι
ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἡ Χριστιανικὴ Αὐτοῦ Μεγα-
λειότης ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας συγχωρεῖ ν' ἀφιερω-
θῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἀξιωματικοὶ
οὗτοι, ἐφωδιασμένοι μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ Κυβερνήτου,
ὑπάγουν νὰ κάμουν τὸ σχέδιον τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ
νὰ δώσουν τὰς κυριωτέρας διευθύνσεις τῶν ἐργασιῶν, εἰς
τὰς ὁποίας οἱ παλαιοὶ κάτοικοι ταύτης τῆς πόλεως δί-
δονται ἤδη μὲ θαυμασίαν σπουδὴν. Κατὰ τὸ παρὸν δὲν
πρόκειται νὰ ἀνοικοδομηθῇ ἡ Τριπολιτσά εἰς τακτικὸν
σχέδιον, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ μὴ κτισθῇ τίποτε, τὸ ὅποιον
νὰ ἐμποδίσῃ εἰς τὸ νὰ γένη τοῦτο ὑστερώτερα.

Τὰ ἐκ Σύρας γράμματα ἀπὸ τὴν 14 τοῦ ἐνεστῶτος
ἀναγγέλλουν ὅτι ἀπὸ δύο πλοία ἐλθόντα ἐκ Κωνσταντι-
νουπόλεως, καὶ λείποντα τὸ μὲν ἡμέρας 7, τὸ δὲ 5, ἐκει-
νοποιήθη ὅτι ὁ Ῥωσικὸς στόλος ἀπεβίβασε στρατεύ-
ματα εἰς Κωνσταντῖνον, τὰ ὅποια ἐκυρίευσαν ὅλα τὰ
πύρξαι καὶ τὴν Βάρειαν· ὅτι ὁ Ἀγάπας εἶχε τὸ γενικὸν
τοῦ στρατοπέδου εἰς τὰ στενὰ τοῦ Αἵμου, ὠχυρωμένον μὲ
κανονιστάσια καὶ ὑπονόμους· ὅτι συνεκροτήθη περὶ τὴν
Σούμλαν ὁλοσχερὴς μάχη, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Τούρκοι ἐνι-
κῆθησαν κατακράτος, καὶ ἔχασαν ἀπίστευτον ἀριθμὸν
στρατευμάτων. Δὲν ἐμποροῦμεν ὅμως νὰ δώσωμεν τελείαν
πίστιν εἰς ταύτην τὴν εἰδήσιν, ἐπεὶ δὲ στερούμεθα πᾶσαν
τακτικὴν περὶ τούτου πληροφορίαν.

— Ἀπὸ τὴν Εὐρυπὸν εἶχον φθάσει εἰς Σύραν 12 αὐτό-
μολοι Τούρκοι, οἵτινες διηγοῦνται ὅτι οἱ ἰδικοὶ τῶν ἦσαν εἰς
ἀκρὸν ἀπηυδισμένοι ἀπὸ τὴν δυστυχίαν.

— Τὰ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Σύραν γράμματα
ἀναγγέλλουν ὅτι δύο σημαντικοὶ Ἀγγλοὶ ἐφθασαν εἰς τὸ
Ῥωσικὸν στρατόπεδον.

Νομίζομεν ὅτι θέλομεν ἡδύνην τοὺς ἀναγνώστας μας
κοινοποιοῦντες εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν διευ-
θυθεῖσαν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον ἡμῶν Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε

Ἐπιφορτισμένος ἀπὸ τὸν πλέον πεπαιδευμένον τῶν
ἡγεμόνων τὴν ἀνατροφὴν ἀξιοτιμήτου παιδίου τῆς Ἑλ-
λάδος, νομίζω χρεὸς μου νὰ πληροφορήσω τὸν Ἀνακαι-
νιστὴν τοῦ δυστυχικοῦ, αὐτοῦ τύπου περὶ τῶν προόδων,
τὰς ὁποίας κάμνει ὁ μαθητὴς μου.

Τὴν 15 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου μὲ παρεδόθη ὁ νέος
Δημήτριος Βότσαρης. Διὰ νὰ τὸν κάμω δὲ ν' ἀπολαύσῃ
ὅσον τάχιστα ὅλας τὰς ὠφελείας ἐντελοῦς ἀγωγῆς,
ἐφρόντισα ἐκ πρώτης ἀφετηρίας νὰ τὸν ἀσκήσω εἰς τὴν
Γερμανικὴν γλῶσσαν. Ἐκάμε δὲ εἰς αὐτὴν τόσον ταχείας
προόδους, ὥστε εἶναι ἱκανὸς ν' ἀκολουθῇ τὰ μαθήματα
τῆς Λατινικῆς, τῆς Ἀριθμητικῆς, τῆς Γεωγραφίας, καὶ
τῆς Γαλλικῆς. Εἰς τὴν Λατινικὴν μετέβη ἤδη ἀπὸ τὴν
πρώτην τάξιν, καὶ γνωρίζει μετρίως τὴν γραμματικὴν.
Θελεῖ ἐμῇ ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὴν σύνταξιν καὶ μετ' αὐ-
τὸν πολὺ θέλει εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐξηγῇ τὸν Κορνήλιον Νέπωτα.
Ὁ Δημήτριος ἔχει θαυμαστὸν μνημονικὸν καὶ φιλοτι-
μίαν, τὰ ὅποια θέλουν βεβαίως τὸν κάμει νὰ εὐδακι-
μήσῃ μετὰ τῶν συμμαθητῶν του. Ὁ πρῶτος καὶ χαριεὺς
χαρακτήρ του τὸν καθιστᾷ εἰς ὅλους ἀξιαγάπητον. Ἡ
Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὑπερήδεται διὰ τοῦτο. Ἐρχεται
κατὰ καιροὺς εἰς τὰ κατὰστημά μου, διὰ νὰ βεβαιώνεται
αὐτοφεί περὶ τῶν προόδων τοῦ περισπουδάστον τούτου
παιδίου. Προχθὲς ἀκόμη διέμεινε μίαν ὁλόκληρον ὥραν
διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸν Βότσαρη καὶ τοὺς ἄλλους μαθητὰς,
τοὺς ὁποίους μ' ἐνεπιστεύθη. Ὁ πρῶτος ἐξεφώνησε μετὰ
καθαρότητος καὶ ἀκριβείας ἐν τεμάχιον Γερμανικῆς ποιή-
σεως, τὸ ὅποιον κατεναρέσθησε τὸν βασιλέα. Ὁ ἀγαθὸς
ἡγεμὼν εἶπεν εἰς τὸν γενναῖον Χρῆστον τοὺς πλέον ὑπο-
χρεωτικοὺς λόγους, καὶ ὠμίλησε μετὰ μεγίστου ἐνθου-
σιασμοῦ περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποκει-
μένης εὐδαιμονίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
Κυβερνήσεως τόσον φωτισμένης, ὅσον
καὶ πατρικῆς. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης παρήγγειλε
τὴν πλέον αὐστηρὰν διατήρησιν τῶν ἐθίμων τῆς Ἑλλη-
νικῆς θρησκείας. Ἦλθεν ὁ ἱερεὺς καὶ τὸ παρακλήσιον
θέλει ἐγκαινισθῇ παρευθὺς. Ἐφρόντισε νὰ μελοποιη-
θῶν ἡ θεία λειτουργία καὶ οἱ ψαλμοί, τὰ ὅποια θέλουν
διδασθῇ διὰ νὰ ψάλλωσιν ἐπ' ἐκκλησίας οἱ μαθηταί μου.
Ἐπειδὴ δὲ ἐστεγῆθημεν τὸν Κύριον Παγῶνα (ἀναχω-
ρήσαντα εἰς Λειψίαν), ὁ Ἕλληνας ἱερεὺς μέλλει νὰ ἐξ-
ακολουθήσῃ τὴν παράδοσιν τῆς παλαιᾶς καὶ νεωτέρας
Ἑλληνικῆς. Νομίζω δὲ ὅτι ἡ ἀνατροφή τῶν ἐν τῷ σχο-
λεῖῳ μου νέων Ἑλλήνων εἶναι κατὰ πάντα πλήρης. Μὲ
ἦλθον δύο νέοι ἐκ Τριεστιῦ, Ἀμβρόσιος καὶ Νικόλαος
Ῥάλλη, ὁ εἰς ἐννεαετῆς καὶ ὁ ἕτερος δεκαετῆς, ἐκ τῆς
νήσου Χίου. Ὅλα ταῦτα τὰ παῖδια συστημένα εἰς τὴν
ἐπιστάσιαν τοῦ Χρήστου, θέλουν διαφυλάξαι πάντοτε
τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα. Στοχάζομαι ὅτι κἀνεὶς δὲν εὐρίσκεται
εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα χορηγημένος μὲ πατριωτισμὸν
καθαρώτερον.

Ἐὰν ἡ Τριεστὴ Ἐξοχότης τὸ συγχωρῇ, θέλω λαμ-
βάνει τὴν ἐλευθερίαν νὰ δίδω πρὸς αὐτὴν κατὰ καιροὺς
εἰδήσεις περὶ τοῦ νέου Βότσαρη. Σεῖς ἐγείνατε, Κύριε

ὁ πατήρ ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Καταδέχεσθε ἐνίοτε
 διδοτε τὰς συμβουλὰς σας, καὶ πρὸ πάντων νὰ
 ἴδωτε τὸν Χρῆστον εἰς τὸ νὰ προσμένη μεθ' ὑπο-
 τή τοῦ τέλους τῆς ἀνατροφῆς τοῦ Δημητρίου.
 Παρεκαλῶν δὲ νὰ εἶμαι εἰς τὴν εὐνοϊάν σας,
 ἔχων τὴν τιμὴν νὰ ὀνομάζωμαι,
 Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος
 Ὁ ταπεινότητος καὶ πανευλαδῆς δοῦλος
 Ἐκ Μοναχίου, 22 Μαΐου 1828.

Κ. ΔΕΖΑΡΔΙΝΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 5 Ἰουνίου Ν.

Ἀναγιγνώσκωμεν εἰς τὸν σημερινὸν Ταχυδρόμον τὰ ἑξῆς:
 «Ὁ Μαρκίων Παλμέλλας εἶχε διευθύνει πρὸς τὸν
 λόρδον Δούδλεην τὴν 23 τοῦ παρελθόντος μηνὸς διακοι-
 νωσί, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἀνῆγγελλεν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ
 Κύρ Μιχαὴλ συνεκάλεσε τὴν 3 Μαΐου εἰς συνέλευσιν
 τὴν πληρεξουσίου, αὐτὸς δὲν ἤμποροῦσε πλέον νὰ δε-
 σφῇ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Πορτογαλλίας πρὸς τὸν νὰ
 λάβῃ νέας διαταγὰς τοῦ βασιλέως του, πρὸς τὸν ὁποῖον
 ἔχε κοινοποιήσει ταύτην τὴν ἀπόφασιν. Ὅθεν πᾶσα
 ἐπίσημος σχέσις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεώς μας καὶ τοῦ
 Κυρίου Παλμέλλα ἔπαυσεν. Ἀλλ' ἡ στροφὴ, τὴν ὁποί-
 α ἔλαβον τὰ πράγματα εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ἡ σύ-
 στας ἐνὸς συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ καὶ κυβερνᾷ
 ὁ ὀνόματι τοῦ Κύρ Πέτρου, ἠνάγκασαν τὸν Κύριον
 Παλμέλλαν νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ καθήκοντά του καὶ
 τὰς ἐργασίας του μετὰ τὸ Τμήμα τῶν ἐξωτερικῶν ὑπο-
 θέσεων.»

— Ἰδοὺ ἡ προκήρυξις, τὴν ὁποίαν ἐξέδωκε τὸ στρα-
 τικὸν συμβούλιον τὸ συγκεντρωμένον εἰς Πόρτον πρὸς
 τὸ Πορτογαλικὸν στράτευμα.

«Πορτογάλλοι! Πιστὸν εἰς τὸν ὅρκον του πρὸς τὸν
 ἡμῶν ἡγεμόνα Πέτρον Δ, τὸ στράτευμα ἠνώθη διὰ
 νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δίκαιά του. Ἐτόλμησαν νὰ κηρύξουν
 εἰς ἀπόδοσιν τοῦ θρόνου τὸν νόμιμον αὐτοῦ μονάρ-
 χην, κηρύξαντες στασιωτικῶς ἄλλον ἡγεμόνα. Ποῖος
 δὲν δικαιώνει τὴν εὐγενῆ ἀπόφασιν τῶν Πορτογαλλι-
 κῶν στρατευμάτων; Ὁ μεγαλόψυχος δοτὴς τοῦ Συν-
 ταγματικοῦ Χάρτου τῆς Πορτογαλλικῆς μοιαρχίας,
 εἰς ἣν εἶχε προβλέψει ὅτι στασιώδεις ἀρχαὶ ἦθε-
 λον ζητῆσαι κατὰ πάντα τρόπον νὰ προσβάλουν τὴν
 ἐξουσίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς κατασχύνην μας ὁ
 βασιλεὺς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, διωρισμένος ἐν ὀνόματι
 τοῦ Πέτρου Δ ἄφησε τὴν τάξιν του, διότι ἐσυγχώ-
 ρησε τὴν ἐπιπορευμένην καὶ τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μετεχειρί-
 σθη τὴν δυνάμιν του εἰς τὸ νὰ ἀνατρέψῃ τὸ Σύνταγμα.»

— Ἰδοὺ τὰ μόνα μέσα, τὰ ὁποῖα ἔμενον εἰς τοὺς
 ὑπερασπιστὰς τῆς νομιμότητος, εἰς ἐκείνους, οἵτινες
 ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Ἀμαράντου, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ
 Πράδου καὶ εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Βάσκα ἔχυσαν τὸ
 αἷμα τῶν ὑπὲρ τῆς νομιμότητος καὶ τοῦ Συντάγματος,
 καὶ εὗρισκοντο καταδικασμένοι εἰς τὴν πλέον ταπεινὴν
 ἐξουσίαν. Ἐμελλον νὰ τιμωρήσων ὡς ἐγκλημα ἐκεῖνο,
 τὸ ὁποῖον κάμνει τὴν τιμὴν μας, καὶ ἔμελλον νὰ μᾶς
 ἐκβάλουν εἰς εὐθύνας διὰ τὴν ὑποταγὴν μας καὶ τὴν
 ἐνδοκίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις μᾶς εἶχε στεί-
 λει νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν νομιμότητα καὶ τὸ Σύντα-
 γμα. Πορτογάλλοι! Ἡ ἐπιχειρήσις μας εἶναι δίκαια,

δὲν θέλομεν γένει ἐπὶ ὁρκοί· ὁ Θεὸς, ὅστις ἤκουσε τοὺς
 ὅρκους μας, θέλει εὐλογήσῃ τοὺς ἀγῶνάς μας, διότι δὲν
 θέλει νὰ λαμβάνεται τὸ ὄνομά του ἐπὶ ματαίῳ. Οἱ Ἡ-
 γεμόνες τῆς Εὐρώπης, ὅλοι σύμμαχοι τοῦ πιστοῦ
 Βασιλέως μας, θέλουν ἐπαινέσει τὴν ἐπιχειρήσιν μας.

„Διαμαρτυρόμεθα ὅμως ἐνώπιον τῆς οἰκουμένης ὅτι
 κάνεις πλείοτερον ἀπὸ ἡμᾶς δὲν σέβεται τὴν Β. Α. Γ.
 τὸν ἀνακτα Κύρ Μιχαὴλ, ὡς τοποτηρητὴν τοῦ σεβα-
 στοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ Πέτρου Δ, τοῦ νομίμου ἡμῶν
 βασιλέως. Ἀλλὰ τὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον τὸν περικυκλῶναι,
 τὸν ἔκαμε νὰ καταπατήσῃ τὸν ὅρκον του. Θέλομεν λοιπὸν
 νὰ πιστεύσωμεν ὅτι δὲν ἔπραξε κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ
 θέλησιν.»

(Ἐν στρατιωτικῷ συμβουλίῳ τὴν 17 Μαΐου, ὑπε-
 γράφη ἀπὸ 13 συνταγματάρχας, ἀντισυνταγματάρχας
 καὶ ταγματάρχας.)

7 τοῦ αὐτοῦ.— Ὁ Κύριος Πουλτενῆς Μαλκόλμ δι-
 ορίζεται ἀντὶ τοῦ Κυρίου Ε. Κοδριγκτῶνος ναύαρχος τοῦ
 ἐν τῇ Μεσογείῳ Ἀγγλικοῦ στόλου.

Ἡ Σφαῖρα λέγει ὅτι ἡ περὶ τῆς εἰς Κέρκυραν τοῦ
 Κυρίου Στρατφόντου Κάννιγκος, καὶ τῆς εἰς τὸ Ῥωσσι-
 κὸν γενικὸν στρατόπεδον τοῦ λόρδου Εὐτεσδούρη ἀνα-
 χωρήσεως φήμη εἶχε λάβει πολλὴν πιθανότητα. Ἡ αὐ-
 τὴ δὲ ἐφημερίς προσθέτει ὅτι τὰ δύο ἀνωτέρω ὑποκεί-
 μενα μέλλουν νὰ ἐπιφορτισθῶσι μετὰ πολλοῦ λόγου ἀξίας
 πρεσβεύσεις.

— Εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς τῶν Πατρικίων
 Βουλῆς ἐπρόβαλεν ὁ Δούξ Βέλλιγκτων τὴν δευτέραν
 ἀνάγνωσιν τοῦ προβουλευματος περὶ τοῦ νὰ διορι-
 σθῇ ἀντιμισθία τις εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Κυρίου Κάν-
 νιγκος. Ὁμίλησε δὲ οὕτως: «Ὁ Κύριος Κάννιγξ,
 τοῦ ὁποῖου τὰ μεγάλα προτερήματα γνωρίζετε κάλλιστα,
 Κύριοι, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. κατὰ τὸ
 1796· ἐξεπλήρωσε διαφόρους λειτουργίας, καὶ ἀπέθανε
 τὸ 1827 εὕρισκόμενος εἰς τὰ ὑπουργήματα ὡς Καγ-
 γελάριος τῆς Σκακιέρας καὶ Πρῶτος Λόρδος τοῦ Θη-
 ταυροφυλακείου. Γνωρίζετε, Κύριοι, κάλλιστα ὅτι οἱ
 μισθοὶ τῶν μεγάλων ὑπουργημάτων τῆς ἐπικρατείας δὲν
 ἀρκοῦν εἰς τὰς δαπάνας τῶν ἐχόντων αὐτὰ, καὶ ἐπομένως
 ὁ Κύριος Κάννιγξ ἠναγκάσθη νὰ ἐξοδεύσῃ τὰ κεφάλαια
 τὰ εἰς τὴν οἰκογένειάν του προσδιωρισμένα. Ὁ Δούξ
 Βέλλιγκτων προσθέτει ὅτι ὁ Κύριος Κάννιγξ ἀποθνήσκων
 εἶχεν ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ βασιλέως του, καὶ ἡ Α. Μ.
 ἠθέληεν ἀναμφιδόλως λάβει πρόνοιαν περὶ τῶν χρειῶν
 τῆς οἰκογενείας του, ἐὰν ἦτο συγχωρημένον παρὰ τοῦ
 νόμου.»

Ὁ λόρδος Δάκρος δὲν ἐναντιόνηται εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ
 προβουλευματος, ἀν καὶ ὁ Κύριος Κάννιγξ ὑπῆρξε πάν-
 τοτε ὁ ἐχθρὸς τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν, καὶ ὁ ὑπέρ-
 μαχος ὅλων τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔτεινον εἰς τὸ νὰ
 ἐλαττώσων τὴν ἐλευθερίαν καὶ νὰ περιορίζουν τὰ προνόμια
 τοῦ λαοῦ. Ὁ Μαρκίων Λονδονδερρὴς ψηφίζει ὑπὲρ τῆς
 δευτέρας ἀναγνώσεως, ἀλλὰ δὲν ἀποδέχεται διὰ τοῦτο τὴν
 πολιτικὴν του ἐκείνος ἔφερε τοὺς Ῥώσους πέραν τοῦ
 Προύτου, ἴσως πέραν τοῦ Δυναστεύου, καὶ ἴσως εἰς τὴν
 καταστροφὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους. Ὁ εὐγενὴς Μαγ-
 κίων ἐκφράζει τὴν εὐχαρίστησίν του, βλέπων ὅτι οἱ φί-
 λοι τοῦ Κυρίου Κάννιγκος ἀναχωροῦν ἀπὸ τὸ Ὑπερ-
 γεῖον. Ὁ λόρδος Γοδερίχος δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι

τὰ μένοντα μέλη τοῦ συμβουλίου φρονοῦν, καθὼς ὁ εὐγενὴς Μαρκίων, περὶ τῶν φίλων τοῦ Κυρίου Κάννιγκος· αὐτὸν ἐκήρυξαν ὅτι δὲν ἐφρόνουν τοιούτοτρόπως περὶ τῶν παλαιῶν τῶν συνάρχων. Τὸ προβούλευμα ἀνεγνώσθη ἐκ δευτέρου χωρὶς νὰ εἰπῇ τίποτε εἰς ἀπόκρισιν ὁ Δουξ Βέλγικων εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Μαρκίωνος Λονδινώ, ἢ τοῦ λόρδου Γοδερίχιν.

Ἐκ Παρισίων, 15 Ἰουνίου Ν.

Ἐν τῇ χθεςινῇ συνεδρίᾳ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ὁ Κύριος Λαδβέης Δεπομπιέρης ἐξέφερε κατηγορίαν κατὰ τοῦ παλαιοῦ Ὑπουργείου τῆς Γαλλίας. Θέλοντες ἀναφέρει μερικὰ τεμάχια ἐκ τοῦ λόγου, παραλείποντες τὰς πολυαρίθμους ἀποδείξεις τοῦ ῥήτορος.

«Κύριοι! Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 30 τοῦ παρελθόντος Μαὶου ὑπεσχέθη νὰ προτείνω τὴν κατηγορίαν τῶν Ὑπουργῶν.

«Ἡ ἄφεσις των δὲν συνεπιφέρει καὶ τὴν ἀπόλυσίν των, καὶ ἐὰν αἱ πράξεις, τὰς ὁποίας θέλω σᾶς παραστήσει, σᾶς φανοῦν τόσον δεινὰ, ὅσον ἐγὼ τὰς βλέπω, δὲν θέλετε διστάσει νὰ προκαταλάβετε ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἔφερον τὴν Γαλλίαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου.

«Ἐὰν ἐξ ἐναντίας τὸ κίνημά μου δὲν τύχῃ τῆς συγκαταθέσεώς σας, θέλει εἶναι τοῦλάχιστον νέα προσπάθεια τῆς Ἀντιτάσεως (Opposition) εἰς τὸ νὰ διατηρήσῃ τὰς διατάξεις τοῦ τόπου.»

«Ἀναγκασμένος εἰς τόσον δεινὴν περίστασιν νὰ ὁμιλήσω μετὰ παρρησίας, ἐμπορῶ νὰ ἀπαντήσω γνώμας, τὰς ὁποίας ὁ λόγος μου θέλει ἀντιπαλαίσει, πάθῃ, τὰ ὁποῖα θέλει παροξύνει, ἢ πεπωθηθεῖς ἀσυμφώνους μὲ τὴν ἰδικήν μου.

«Θέλω καταβάλλει μολοντοῦτο πᾶσαν φροντίδα νὰ ἐκφρασθῶ μὲ γαλήνην καὶ μετριοφροσύνην· εἴθε ν' ἀκουσθῶ μετ' εὐμενείας!

«Κατὰ τινα περιστοίχισιν ὅχι πολὺ ἀπέχουσιν τῆς ἀληθείας θέλω ὁμιλήσει κατὰ τὸ παρὸν, ὡς ἂν ὑπῆρχεν ἀκόμη τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον κατηγορῶ. Ἄν αὐτὸ δὲν εἶναι πλέον, αἱ πράξεις του μένον, ἐπιβαρύνουν εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν καταθλίβουν, καὶ περὶ αὐτῶν ἔχω νὰ σᾶς ὁμιλήσω.»

«Δὲν εἶναι κἀνείς, Κύριοι, ὅστις ἐρωτώμενος ἀδύλως καὶ ἀποκριόμενος μετ' εἰλικρινείας δὲν ὁμολογεῖ ὅτι ἐφερόμεθα καὶ ἄκοντες εἰς νέαν ἐπανάστασιν, Ἐχρησθήσεται καὶ διὰ νὰ γένῃ ἐναργὴς αὕτη ἡ ἀλήθεια. Τέλος πάντων τὴν συνησθάνθησαν ὅλοι, ἀνεδείχθη εἰς ὅλα τὰ παράπονα, ἐξῆψε τοὺς λόγους, τὰ συγγράμματα, τὰς ὁμιλίας· ἔγεινε καθολικὴ καὶ δημώδης.

«Δύσκολον ἦτο τῶντι νὰ μὴ ἴδῃ τις εἰς τὰ διαβήματα τὰ ὑπαγορευμένα εἰς αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ μίαν φατείαν τὰ αὐτὰ συμπτώματα, τὰ ὁποῖα προηγήθησαν ἄλλοτε εἰς μεγάλας πολιτικὰς μεταβολάς.»

«Τοιοῦτος ὑπῆρξε, Κύριοι, ὁ γενικὸς δρόμος τῆς Διοικήσεως, αὐτὸς ἀρκεῖ κατὰ τὰ θεμέλια τοῦ κοινῶν ἡμῶν δικαίου ν' ἀποδείξῃ προδοσίαν κατὰ τῆς Ἐπικρατείας καὶ κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος.

«Κατὰ τῆς Ἐπικρατείας, τῆς ὁποίας ἡ διοίκησις αὕτη κατεπάτησε τοὺς νόμους, τῆς ὁποίας προσέβαλεν ἀλληλοδιαδέχως ὅλας τὰς διατάξεις, καὶ τῆς ὁποίας ἐβουλίασε τὴν τιμὴν διὰ τῶν συνθηκῶν τῆς.

«Κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος, τοῦ ὁποίου ἔσεισε τὸν θρόνον καὶ ἐβλάψε τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν.»

«Ἰκανῶς ἀπέδειξα, νομίζω, ὅτι οἱ πρῶτοι Ὑπουργοὶ ἐβουλίασαν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μένωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τὸ δημοτικὸν τοῦ θρόνου, τὰς πολιτικὰς ἡμῶν διατάξεις καὶ τὰς θεμελιώδεις ἐλευθερίας μας.

«Ἐπομένως τοὺς κατηγορῶ διὰ προδοσίαν πρὸς τὸν Βασιλέα, τὸν ὁποῖον ἐπεχείρησαν ν' ἀπομονώσωσιν ἀπὸ τὸν λαόν· τοὺς κατηγορῶ διὰ προδοσίαν πρὸς τὴν Γαλλίαν, διότι ἐπεχείρησαν νὰ τῆς ἀφαιρέσωσι τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ βασιλέως τῆς.

«Τοὺς κατηγορῶ διὰ προδοσίαν, ὅτι ἐπεβουλεύθησαν τὸ Σύνταγμα τοῦ τόπου, καὶ τὰ ἰδιαίτερα δίκαια τῶν πολιτῶν.

«Τοὺς κατηγορῶ διὰ κατάχρησιν δημοσίων χρημάτων, ὅτι εἰσέπραξαν φόρους ἀθεσπίστους, καὶ κατέφθειραν τὰ χρήματα τῆς ἐπικρατείας.

«Ἐδῶ, Κύριοι, τελειώνει τὸ ἔργον μου, καὶ ἀρχεῖται τὸ ἰδικόν σας· ἔχετε ν' ἀποφασίσετε μετὰ τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων, πιστῆς εἰς τοὺς ὅρκους τῆς, τῶν βασιλικῶν Δικαστηρίων, ἀπαθῶν εἰς τὰς ἀποφάσεις των· μιᾶς ἐθνικῆς φρουρᾶς, ἥτις εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς ἀπέδειξεν ἀπεριόριστον ἀφοσίωσιν τῆς Γαλλίας τέλος πάντων, ἥτις σᾶς ἐνεπιστεύθη τὴν τύχην τῆς, καὶ ἐνὸς Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον καθύβρισε, ἐκτύπησεν, ἀπεσκοράκισε πᾶν ὅτι τὸ ἔδιδεν ὑποψίαν ἐνὸς Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἐβουλίασεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ τὰς ἐθνικὰς μας ἐλευθερίας, τὰς πολιτικὰς μας διατάξεις, τοὺς στρατιωτικούς μας νόμους, ἕως καὶ αὐτὴν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν λατρειῶν τὸ ὁποῖον, θηριωδέστερον καὶ παρ' αὐτὰς τὰς φυλὰς τῆς Ἀρκτοῦ, αἰτίνες κατέκλυσαν ποτε τὰς ἐπαρχίας μας, ἐκίνησε κατ' ἀόπλων πολιτῶν τὴν παρ' αὐτῶν τούτων μισοφροῦσαν δύναμιν καὶ προσδιωρισμένην νὰ τοὺς ὑπερασπίζεται.

«Ἐνθυμήθητε τὰς ἐσπέρας τῆς 19 καὶ 20 Νοεμβρίου, ἡμέρας πενθίμους, ὅτε ὁ εἰρηνικὸς ἄνθρωπος ὑπάγων εἰς τὰ ἔργα του, ἡ μήτηρ οἰκογενείας ἐπαρρησιάζοιτο εἰς τὸν οἶκόν της, ὁ υἱὸς ἐπιστρέφων εἰς τὴν πατρικὴν ἐστίαν, ὁ τεχνίτης πλησιάζων εἰς τὴν εὐτελεῖ κατοικίαν του, ἔλαβον καιρίας πληγὰς καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον ἀπὸ τὰς χεῖρας ἐκείνων, οἵτινες ἐχρεώσθουν νὰ τοὺς ἐξασφαλίσωσιν· ἐνθυμήθητε τὸ αἷμα τὸ οὕτως ἀνόμως καὶ δολίως χυθὲν εἰς τὴν πρωτεύουσιν, καὶ ἀποφασίσατε. Ἡ Γαλλία σᾶς θεωρεῖ, ἡ ἱστορία σᾶς προσμένει.»

[Journal des Débats.]

Ἐκ Βερολίνου, 17 Ἰουνίου Ν.

Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα διέβη τὴν 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) τὸν Δούναβι εἰς τρία μέρη. Οἱ Τούρκοι ἠθέλησαν νὰ κάμουν ἀντίστασιν· ἀλλὰ 1000 Κοσάκοι ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Ζαπορόζων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχον κυρίως τὸ θάρρος των, ἠτύμολησαν πρὸς τοὺς Ῥώσους, καὶ οἱ Τούρκοι διέσκορπίσθησαν μετὰ μίαν ὅχι πολλοῦ λόγου ἀξίαν μάχην. Ἡ ζημία τῶν Ῥώσων λογίζεται εἰς 50 ἀνθρώπους. Ἐκυρίευσαν δὲ ἀπὸ τοῦ Τούρκου δώδεκα κανόνια καὶ ἓνα ὄλμον. [Ἐφ. τῆς Ἐπικρατείας.]